

til under den private Proces' Former at anlægge Straffelag i første Instans mod Forhørsdommeren. Det synes mig ogsaa her at være ret mærkeligt, at der blandt Forslagsstillerne findes en Jurist og af Forslagsstillerne paaberaabes en andet Jurist som den, der har Del i dette Arbejde.

Naar jeg nu skal uddrage Konklusionen af disse mine Bemærkninger, gaar den ud paa, at jeg maa anse det foreliggende Forslag for usikkert til at danne Grundlaget for en Forhandling om en Omordning af de herhenhørende Forhold under den nuværende Procesmaade. I hvert Fald maatte vi da have bortskaaet disse Tilægsbestemmelser, Bestæringes o. s. v. Der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt vi da ikke med de absolut fornødne Endringer kunde tage Proceskommissionens Arbejder saaledes, som de vides at foreligge ved tredje Behandling, der rigtignok forudsætter en Slutningsbehandling, og gøre det til Lov. Smidlertid mener jeg, at det er noget, der ikke lader sig gøre. For det første vil man ikke godt kunne tage dette Arbejde og lægge det til Grund for Loven; saa længe vi ikke kende Motiverne, som man jo saar, naar Kommissionbetænkningen en Gang kommer. Det er meget muligt, at det da vil ses, at der paa disse Punkter, som jeg tror, har været en væsentlig Dissens. Man kan jo ikke vide, om man skal tage Flertallets eller Mindretallets Forslag. Dernæst lader det sig ikke gøre at overføre saadanne Bestemmelser, der ere givne med den akkusatoriske Procesmaksime for Dje, paa Procesformer, der ere inkvisitoriske, hvor det for at sige det rent ud — for det er rigtigt — er en Forpligtelse for den sigtede til at være Bevismiddel, at overføre dem paa en Procesmaade, som i Hovedsagen har den sigtedes Tilstaaelse til Forudtæning for, at Domsældelse kan finde Sted. Paa en saadan Procesform kunne de ikke overføres, uden at der paa væsentlige Punkter maa foretages Forandringer. Men ville vi foretage disse Forandringer, har jeg en stille Anelse om, at saa vilde man i Virkeligheden i det væsentlige og store mødes i det nuværende, fordi den nuværende Ordning ligefrem er givne som en naturlig Konsekvens af den Procesmaade, vi have. Dermed vil jeg ikke sige, at der ikke kan an-

stilles Undersøgelser om, hvorvidt der kan gives Lovbestemmelser for at tilvejebringe en større Garanti for den personlige Frihed. Det kan meget godt være, at der paa enkelte Punkter kan være Tale derom, men jeg kan ikke se, at det kan komme ud af dette Forslag. Det forekommer mig — men det kan være, jeg har Uret — at være et dødsødt Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Mf. Christensen): Det var mig en Støffelse at høre, at den højtærede Justitsminister endte med, at dette Forslag var aldeles usikkert til Forhandlingsgrundlag, efter at den højtærede Minister havde gaaet Bestemmelserne igennem og dog truffet paa saa meget, som han syntes kunde være ret brugeligt. Jeg fik det Indtryk af den højtærede Justitsministers Udtalelser, at det, som i hans Dine gjorde dette Forslag mindre brugeligt, var, at det i saa meget fjernede sig fra Proceskommissionens Betænkning og fra Arbejder fra den Side, som vi Forslagsstillere ikke have kendt. Det var ganske det modsatte Indtryk, jeg for fik af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds (M. S. Larsen). Det ærede Medlem fremhævede Ensartetheden, og den højtærede Justitsminister Uensartetheden. Nu er det saaledes, som jeg allerede gjorde gældende ved Lovforslagets Forelæggelse, at for saa vidt Forslagsstillerne have kendt Proceskommissionens Meninger og Udtalelser om det foreliggende Spørgsmaal, og for saa vidt dette har stemt med de Meninger, vi havde, have vi selvfølgelig ikke set nogen Grund til at forandre dem; da vi mente, at det vilde være at befordre Lovforslagets lette Gang, om det saa vidt muligt faldt sammen med Proceskommissionens Arbejder om disse Ting. Jeg skal tillade mig at komme ind paa nogle af de samme Ting, som den højtærede Justitsminister berørte, og navnlig klargøre vor Stilling til § 1. Jeg maa give den højtærede Justitsminister fuldstændig Ret i, at som det staar her, er der ikke Tale om, hvorvidt Anholdelse, Fremstilling, Afhentning eller lignende skal ramme alle Tilfælde, hvor Politiet efter den bestaaende Ret har Lov til at foretage disse Anholdelser, eller kun skal være indskrænket til Strafferetsplejen. Det skulde dog synes blot at fremgaa af dette Lovforslag, at det kun bestæftiger sig med,